

Besat1

Begge mine forældre var medlemmer af Dansk Samling, og aktive i modstandsbevægelsen. Da vi boede i en stor lejlighed i Kildegaarden, Vesterbro 29 i Aalborg, havde vi et par værelser til udlejning. Det var i høj grad modstandsfolk, der beboede dem, deriblandt i foråret 1945 Carl Hare, kaldet Calle.

En forårsnat i 1945 kom Gestapo for at fange Calle i loftsværelset. Han slap ud af tagvinduet og flygtede via nr. 27 med sidebygninger over til Almenkirkegården og forsvandt. Min mor var lærer på Poul Pagh's Gades Skole, der var taget til tyske flygtninge, og måtte derfor undervise sine elever på Katedralskolen om eftermiddagen. Derfor gik hun og jeg, der var fire år, op på loftet for at se på ødelæggelserne.

Jeg husker tydeligt det lyse træ, hvor dør og karm var splintret omkring låsen, da Gestapo havde slået døren ind. Som vi stod og så på døren, kom en ung pige ud fra et andet værelse. Hun arbejdede i en af de kendte Naziforretninger, enten Ebba Larsens Fisk eller Konditori Kristine. Da hun så os, sagde hun: ”Ja, han slap væk denne gang, men vi skal nok få ram på jer!”

Jeg føler endnu i dag, 70 år senere, den kulde, der isnede min ryg og fik mit røde nakkehår til at stritte. Vi gik ind på værelset, hvor Calles kuffert lå, men den ene lås brudt op. Min mor stak armen ind og undersøgte indholdet. Hun fandt et magasin til en Colt Browning med otte skud i og sagde: ”Det var godt, de ikke fandt den.” Hun tog den med og gemte den.

I det udlejede værelse ned i lejligheden kom en anden logerende, der skulle rense sin pistol, til at affyre den, da han havde glemmt at fjerne patronen i kammeret. Projektilet pløjede en fure i gulvet, gik gennem døren til det indbyggede garderobeskab, igennem hattehylden og op i loftet. Min far dækkede hullerne med kit og fernis, men efter befrielsen yndede jeg at tage kammerater med op og vise dem hullerne.

Min far måtte i april 45 gå under jorden. Han rejste hjem til sine forældre i Bangsbostrand, hvad jeg fik besked på at svare, hvis nogen spurgte mig om, hvor han var. Han kom hurtigt tilbage og boede hos min gudmoder i Enighedslund, Vesterbro 7. Jeg fik at vide, at jeg ikke måtte vise, at jeg kendte ham, hvis jeg så ham. Han anlagde skæg og solbriller; men alligevel genkendte jeg ham straks de to tre gange, han gik forbi, mens jeg legede på fortovet. Det var svært for mig ikke at kaste mig i hans arme, men jeg så ikke engang efter ham, når han passerede, fordi jeg var klar over risikoen.

Det var en stor glæde og med megen stolthed, jeg sad på Jens Bangs sprængte trappe, da modstandsbevægelsen holdt sin store parade få dage efter befrielsen, og så ham marchere forbi i spidsen for sin gruppe fra Dronningens Kompagni. Det var min far, med stengun og udenskæg og solbriller.

Jes Reiner Pedersen

Nr. Øksevej 14, Halvrimmen

9460 Brovst

Tlf.: 98238281/24484211

E-mail: jes@ingeogjes.dk